

ски измѣнения и преобразования. Освѣнъ това, китайските думи сѫ едносложни и кратки. Признато е вече за положителна истина, че най-напредъ, въ първата степень на своето развитие, съки единъ езикъ бива простъ, но послѣ малко-по-малко захваща да са осложнява, и най-послѣ, дохожда до висока степень въ своята сложность. Въ по-нататшните степени на своето развитие езикъ захваща изново да става простъ и, най-послѣ, когато достигне до своята най-висока степень, дохожда изново до своята първобитна простота. Такавъ е, напримѣръ, ингелизскиятъ езикъ. Но ние казахме вече, че китайскиятъ езикъ има голѣмо сходство съ първоначалните езици, а сега ще да притуриме, че въ китайските думи ударенията играятъ най-важната роля. И така, езикътъ на тая громадна нация, която сѫставлява третята часть отъ сичкото човѣчество, са намира даже и днешниятъ день въ своето младенчество. У американските индѣйци происхожда противното. Езикътъ у тие диваци е единъ отъ най-развитите и отъ най-сложните. Но да оставиме главните езици и да кажеме нѣколко думи за нарѣчията, т. е. да видиме какви сѫ биле оние причини, които сѫ на карале множество народи да са раздѣлатъ и да образуватъ различни племена и нарѣчия. Предположете си, че тоя или онъ народъ, по различни исторически причини или чрезъ своето необикновено размножение, е биль принуденъ да са раздѣли на двѣ или на три части и да насели двѣ или три разнообразни страни, които иматъ различенъ климатъ и различни топографически качества. Ако са случи подобно сѫбитие, то езикътъ